

Կոմիտաս

Խորունկ ու Մուգ

Էն ի՛նչ ամպ է՞ր,
Սարի գագաթին տալով՝
Ցիր արաւ
Արծաթ տեղաց.
Արծաթ տեղաց՝
Ճերմակ-ճակատին,
Գոգէն անձրեւ գալով՝
Ծիր առաւ:

Էն ի՛նչ ամպ է՞ր
Սարի փափագին հալով՝
Սիր արաւ,
Ոսկի բեղե՞ց.
Հալուն-հըրով՝
Ոսկի-մեղաց.
Լուսուն-գըրով մըկըրտեցին՝
Քու մաճերըդ:

Ա՛յ, վա՛ռ աչեր
Էն ի՞նչ ամպ էր
Սարի գագաթին
Ճերմակ ճակատին
Արծաթ-պաչեր տալով

Յատուկ Պոէմ

Ցիր արա՞ճ:

Ճերմակ-ճակատին
Սարի փափագին,
Դարի պապակին
Շատ մարգարիտ տեղաց՝
Լար մարգերդ բիլ արաւ:

Ուսուն-հըրով վառ մարգերդ ծիլ արաւ
Ջառ-մարգերդ՝ ոսկի-մեղաց,
Ոսկի-մեղաց լուսուն գրով
Մկըրտեցին քու մաճերդ: